

15. nedel'a B

*On ohlási pokoj svojmu ľudu
a svojim svätým a tým,
čo sa k nemu obracajú úprimne. (Ž 84,9)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Amosa 7,12-15

Amaziáš, kňaz v Beteli, povedal Amosovi: "Chod', jasnovidec, bež do judskej krajiny, tam si zarábaj na chlieb a tam prorokuj! V Beteli už neprorokuj, lebo tu je kráľova svätyňa a chrám kráľovstva."
Amos odpovedal Amaziášovi: "Nie som prorok ani žiak proroka, ale pastier a pestovateľ poľných fíg. No Pán ma vzal od stáda a povedal mi: 'Chod' a prorokuj môjmu ľudu, Izraelu!'"

Druhé čítanie

List Efezanom 1,3-10

Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal a zahrnul nebeskými duchovnými darmi! V ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske. On nás svojím dobrotivým rozhodnutím predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho deťmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaril vo svojom milovanom Synovi.

V ňom máme vykúpenie, skrze jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva jeho milosti. V nej nás zahrnul všetkou múdrosťou a rozumnosťou, keď nám láskavo dal spoznať tajomstvo svojej vôle: čo si v Kristovi predsavzal uskutočniť, keď príde plnosť času: v Kristovi zjednotiť všetko, čo je na nebi i na zemi.

Evanjeliem

Marek 6,7-13

Ježiš zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Dal im moc nad nečistými duchmi a prikázal im, aby si na cestu okrem palice nebrali nič – ani chlieb, ani kapsu, ani peniaze do opaska; aby šli len v sandáloch a nebrali si dvoje šiat.

A povedal im: "Keď niekde vojdete do domu, ostaňte tam, kým z toho miesta neodídete. A keby vás niekde neprijali a ani vypočuť by vás

nechceli, odíďte odtiaľ a straste prach zo svojich nôh na svedectvo proti nim!"

Dvanásť vyšli a volali ľudí na pokánie. Vyháňali mnohých diablov, veľa chorých pomazali olejom a uzdravovali ich.

Na zamyslenie

Autory textov z dnešnej nedele v nás vyvolávajú zmiešané pocity: v tomto letnom čase, kedy túžime predovšetkým potom, aby sme sa vytrhli z každodenného kolotoča, kedy hľadáme pokoj vo vnútri, ale aj navonok, kedy sa opäť snažíme dosiahnuť vnútornú rovnováhu, sme konforontovaní na jednej strane nepohodlnými proroctvami, na druhej strane so zreteľnými smerovkami apoštolského poslania. Takéto poslanie nie je žiadna idylická romantika, nič špektakulárne, je to "radikálny" príkaz Boží (tzn. Siahajúci až do svojich koreňov, prejavujúci sa vo všetkých dimenziách nášho života), ku ktorému sme každý deň nanovo povolaní, nezávisle od toho, či akurát pracujeme, alebo sme na dovolenke, či sme chorí alebo či oslavujeme.

Z reči Ježiša môžeme v poradí zoradiť dôležité kroky:

– To Ježiš volá svojich učňov: prv než sa oddáme naplneniu nášho poslania mali by sme si uvedomiť, že to Boh nás prvý zavolať. Mali by sme sa nad tým pozastaviť ak nechceme upadnúť do syndrómu pomoci, do náboženskej aktivity; aby sme rozpoznali hlavnú myšlienku Božích dejín v našom živote a aby sme takto mohli rozpoznať cestu, ktorou nás chce ďalej viesť.

– Ježiš volá k sebe dvanásť, aby ich svojou prítomnosťou posilnil a na ich poslanie pripravil. Prv než sa vydáme na cestu je potrebné modliť sa v zmysle trvať-v-prítomnosti-Božej a prosiť Ho o silu.

– Nakoniec ich Ježiš posielal vo dvojiciach: Ak sa necháme viesť predchádzajúcimi krokmi vykryštalizuje sa naše osobné poslanie a síce každého dňa nanovo. Ak sa budeme každý deň zamýšľať nad Prozreteľnosťou Božou v našom živote a silou, ktorú dostávame vďaka Jeho blízkosti, dokážeme potom vždy nanovo rozpoznať naše osobné povolanie. Stretnutia a vzťahy k ľuďom, ktorí sú povolaní podobným spôsobom, nám dodáva odvahu zostať nášmu povolaniu verným a zároveň vzájomne si pomáhať.

– V našom poslaní sme obdržali plnú moc vyhánania nečistých duchov. Nečistota sa začína tam, kde je vylúčený Boh zo života. Boh je tým vánkom života, ktorý veje posluhujúc sa pritom ľuďmi, vecami, situáciami. Kde sa bráni viať tomuto vánku tam začína choroba, smrť. Preto Boh posielal prorokov, posielal nás, aby všetko stvorenie zostalo povolané k životu a aby sme takto mali účasť na spásе všetkého stvorenia. Nemôže mlčať ten, ktorý sa cíti byť poslaným Bohom, aj keď sa to môže zdať nebezpečné, nepohodlné. Ako poslanci Boží máme za úlohu proti neudhom jasne odpovedať Božím Duchom.

– On zakázal apoštolom brať čokoľvek so sebou na cestu: Jediné, čo my ako proroci na cestu potrebujeme, je Duch Boží. Boh sám je nám pokrmom, batožinou, palicou. Cestovať bez batožiny nám uľahčuje prispôbiť sa tomu, čo nás stretne. Preto je vždy dobré sa na seba prizrieť kriticky počas cesty, či sme znovu nenabrali príliš veľa záťaže.

– "Keď kdekoľvek vojdete do domu, ostaňte tam... ale keby Vás na niektorom mieste neprijali, odíďte odtiaľ." Naša služba vo svete potrebuje z jednej strany prvotné rozhodnutie, ale z druhej strany veľa kreatívnosti v schopnosti prispôbiť sa v daných podmienkach. A dvanásť odišli...

15. nedel'a B

*On ohlási pokoj svojmu ľudu
a svojim svätým a tým,
čo sa k nemu obracajú úprimne. (Ž 84,9)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Amosa 7,12-15

Amaziáš, kňaz v Beteli, povedal Amosovi: "Chod', jasnovidec, bež do judskej krajiny, tam si zarábaj na chlieb a tam prorokuj! V Beteli už neprorokuj, lebo tu je kráľova svätyňa a chrám kráľovstva."

Amos odpovedal Amaziášovi: "Nie som prorok ani žiak proroka, ale pastier a pestovateľ poľných fíg. No Pán ma vzal od stáda a povedal mi: 'Chod' a prorokuj môjmu ľudu, Izraelu!'"

Druhé čítanie

List Efezanom 1,3-14

Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal a zahrnul nebeskými duchovnými darmi! V ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske. On nás svojím dobrotivým rozhodnutím predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho deťmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaril vo svojom milovanom Synovi.

V ňom máme vykúpenie, skrze jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva jeho milosti. V nej nás zahrnul všetkou múdrosťou a rozumnosťou, keď nám láskavo dal spoznať tajomstvo svojej vôle: čo si v Kristovi predsavzal uskutočniť, keď príde plnosť času: v Kristovi zjednotiť všetko, čo je na nebi i na zemi.

V ňom sme sa stali aj dedičmi, predurčení z rozhodnutia toho, ktorý všetko koná, ako sám chce, aby sme boli na chválu jeho slávy, my, čo sme už prv dúfali v Krista. Aj vy, čo ste počuli slovo pravdy, radostnú zvesť o svojej spáse, a čo ste v neho uverili, v ňom ste boli označení pečaťou prisľúbeného Ducha Svätého, ktorý je zálohom nášho dedičstva, a pripravuje vykúpenie ľudu, ktorý si Boh získal na chválu jeho slávy.

Evanjelium

Marek 6,7-13

Ježiš zvolal Dvanástich a začal ich posielat' po dvoch. Dal im moc nad nečistými duchmi a prikázal im, aby si na cestu okrem palice nebrali nič – ani chlieb, ani kapsu, ani peniaze do opaska; aby šli len v sandáloch a nebrali si dvojce šiat.

A povedal im: "Keď niekde vojdete do domu, ostaňte tam, kým z toho miesta neodídete. A keby vás niekde neprijali a ani vypočuť by vás nechceli, odíďte odtiaľ a straste prach zo svojich nôh na svedectvo proti nim!"

Dvanásti vyšli a volali ľudí na pokánie. Vyháňali mnohých diablov, veľa chorých pomazali olejom a uzdravovali ich.

Na zamyslenie

Autory textov z dnešnej nedele v nás vyvolávajú zmiešané pocity: v tomto letnom čase, kedy túžime predovšetkým potom, aby sme sa vytrhli z každodenného kolotoča, kedy hľadáme pokoj vo vnútri, ale aj navonok, kedy sa opäť snažíme dosiahnuť vnútornú rovnováhu, sme konforontovaní na jednej strane nepohodlnými proroctvami, na druhej strane so zreteľnými smerovkami apoštolského poslania. Takéto poslanie nie je žiadna idylická romantika, nič špektakulárne, je to "radikálny" príkaz Boží (tzn. Siahajúci až do svojich koreňov, prejavujúci sa vo všetkých dimenziách nášho života), ku ktorému sme každý deň nanovo povolaní, nezávisle od toho, či akurát pracujeme, alebo sme na dovolenke, či sme chorí alebo či oslavujeme.

Z reči Ježiša môžeme v poradí zoradiť dôležité kroky:

– To Ježiš volá svojich učňov: prv než sa oddáme naplneniu nášho poslania mali by sme si uvedomiť, že to Boh nás prvý zavolať. Mali by sme sa nad tým pozastaviť ak nechceme upadnúť do syndrómu pomoci, do náboženskej aktivity; aby sme rozpoznali hlavnú myšlienku Božích dejín v našom živote a aby sme takto mohli rozpoznať cestu, ktorou nás chce ďalej viesť.

– Ježiš volá k sebe dvanástich, aby ich svojou prítomnosťou posilnil a na ich poslanie pripravil. Prv než sa vydáme na cestu je potrebné modliť sa v zmysle trvať-v-prítomnosti-Božej a prosiť Ho o silu.

– Nakoniec ich Ježiš posielal vo dvojiciach: Ak sa necháme viesť predchádzajúcimi krokmi vykryštalizuje sa naše osobné poslanie a síce každého dňa nanovo. Ak sa budeme každý deň zamýšľať nad Prozreteľnosťou Božou v našom živote a silou, ktorú dostávame vďaka Jeho blízkosti, dokážeme potom vždy nanovo rozpoznať naše osobné povolanie. Stretnutia a vzťahy k ľuďom, ktorí sú povolaní podobným spôsobom, nám dodáva odvalu zostať nášmu povolaniu verným a zároveň vzájomne si pomáhať.

– V našom poslaní sme obdržali plnú moc vyhánania nečistých duchov. Nečistota sa začína tam, kde je vylúčený Boh zo života. Boh je tým vánkom života, ktorý veje posluhujúc sa pritom ľuďmi, vecami, situáciami. Kde sa bráni viať tomuto vánku tam začína choroba, smrť. Preto Boh posielal prorokov, posielal nás, aby všetko stvorenie zostalo povolané k životu a aby sme takto mali účasť na spásе všetkého stvorenia. Nemôže mlčať ten, ktorý sa cíti byť poslaným Bohom, aj keď sa to môže zdať nebezpečné, nepohodlné. Ako poslanci Boží máme za úlohu proti neuhom jasne odpovedať Božím Duchom.

– On zakázal apoštolom brať čokoľvek so sebou na cestu: Jediné, čo my ako proroci na cestu potrebujeme, je Duch Boží. Boh sám je nám pokrmom, batožinou, palicou. Cestovať bez batožiny nám uľahčuje prispôbiť sa tomu, čo nás stretne. Preto je vždy dobré sa na seba prizrieť kriticky počas cesty, či sme znovu nenabrali príliš veľa záťaže.

– "Keď kdekoľvek vojdete do domu, ostaňte tam... ale keby Vás na niektorom mieste neprijali, odíďte odtiaľ." Naša služba vo svete potrebuje z jednej strany prvotné rozhodnutie, ale z druhej strany veľa kreatívnosti v schopnosti prispôbiť sa v daných podmienkach. A dvanásti odišli...